

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: H. B., narozena X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 125 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 8. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 7. 8. 2024, č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 79 Kč, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 15. 5. 2024, č. j. X žalovaná zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a s přihlédnutím k čl. 46 nařízení Evropského

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (dále jen „nařízení 883/2004“). Podkladem pro toto rozhodnutí byl posudek o invaliditě Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 29. 4. 2024, podle kterého není žalobkyně invalidní, neboť z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30 %.

2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, které směřovaly proti nepřiznání invalidity. Žalovaná zamítla námitky žalobkyně rozhodnutím ze dne 7. 8. 2024, č. j. X. V řízení o námitkách nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, odd. B, položku 10b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti v rozsahu 30 %.
3. Proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 8. 2024, č. j. X brojí žalobkyně žalobou, v níž namítá, že nesouhlasí se závěrem žalované, neboť se domnívá, že její zdravotní stav je závažnější. Uvedla, že její onemocnění ovlivňuje nejen výkon její výdělečné činnosti, ale i výkon běžných denních aktivit. Současně žalobkyně uvedla, že není schopna vykonávat aktivity při kterých musí dlouhodobě stát. S ohledem na výše uvedené má žalobkyně za to, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a byl tak nesprávně posouzen její zdravotní stav.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že v otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je ve správním řízení vázána posudkem Institutu posuzování zdravotního stavu I. instance, a v řízení o námitkách posudkem Institutu posuzování zdravotního stavu II. instance. Uvedla, že v dané věci byl lékařem žalované vypracován posudek, který podle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodující skutečnostmi, kdy tento lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. Žalovaná s ohledem na námitky žalobkyně navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích výše shrnutých žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola IX, odd. B, položka 10c vyhlášky o posuzování invalidity, a to v hodnotě 50 %. V případě žalobkyně byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronická žilní insuficience, stp. opak. hlubokých žilních trombózách obou dolních končetin, posttrombotický syndrom a Leidenská mutace heterozygot. V případě žalobkyně jde o stadium III, se středně těžkým omezením končetin a značně sníženou celkovou výkonností a pohyblivostí. Jde o stadium C4-5 podle CEAP. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně posudková komise stanovila **v celkové hodnotě 50 %**. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila den 9. 1. 2024. Platnost posudkovou komisí stanovena trvale.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a s obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá 50 %, což podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě druhého stupně, která byla dána ke dni napadeného rozhodnutí žalované.

Závěr

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobkyně není invalidní, bylo její rozhodnutí založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto její (předmětnou žalobou napadené) rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.).

14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy **že invalidita druhého stupně žalobkyně vznikla ke dni 9. 1. 2024 a od té doby trvá** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšná žalobkyně má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu řízení (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 79 Kč za prokazatelně využité poštovní služby žalobkyní v průběhu soudního řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 13. prosince 2024

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.